

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17530

гр. София, 23.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА** Гражданско дело № 20221110124635 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА към настоящото дело за послужване ч.гр.д. № 30456/2021 г., по описа на СРС, 74 състав.

УКАЗВА на страните, че най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че:

- съгласно чл. 40, ал.1 ГПК страната, която живее или заминае за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал.2 при неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на ищеца, че съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец

и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

НАПЪТВА страните към постигането на СПОГОДБА, като им указва, че при постигането на такава ще бъде възстановена $\frac{1}{2}$ от внесената държавна такса, и че с постигането ѝ спора им ще бъде разрешен окончателно още в производството пред първата инстанция.

УКАЗВА на страните, че към Софийския районен съд действа Център по медиация, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно. Центърът по медиация се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204. Повече информация - на тел. 02 /895 54 23, моб. тел. 0889 515 423 и на ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **29.05.2024 г. от 10:55 часа**, за което страните да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективизиран проектът на доклада по делото, като на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба на ответника.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на „Кредит Инс“ АД срещу Е. З. Ц., с която са предявени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 6 ЗПФУР, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240 и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на **1 293 лева**, представляваща главница по Договор за потребителски кредит „Екстра“ № 92472/18.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 28.05.2021 г., до окончателното плащане, сумата в размер на **168 лева**, представляваща договорна лихва за периода от 18.05.2020 г. до 18.05.2020 г., сумата в размер на **143,72 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 19.05.2020 г. до 26.05.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 30456/2021 г., по описа на СРС, 74 състав.

Ищецът твърди, че между него и ответника бил сключен във формата на електронен документ Договор за потребителски кредит „Екстра“ № 92472/18.10.2019 г., посредством онлайн заявка за отпускане на кредит, по силата на който ищецът бил предоставил на ответника сумата в размер на 2000 лева, като същата сума ѝ била предадена на каса на офис на „Изипей“ АД. Поддържа, че изпълнението на задължението на кредитополучателя по договора било обезпечено с договор за предоставяне на гаранция от 25.10.2014 г., сключен между ищеца и „Бикнел Корп“ ООД, по силата на който последното дружество, в качеството си на поръчител се е задължило да отговаря солидарно с кредитополучателя за всички негови задължения, както и за всички последици от неизпълнението им, възникнали от договори за потребителски кредит, включително процесния, за което между страните по делото било уговорено възнаграждение. Наред с това ответникът се задължил да заплати и договорна лихва. Сочи, че общият размер на плащанията по кредита ведно с договорната лихва и такса „Гарант“ възлизал на сумата в размер на 3728 лева, която сума е следвало да бъде върната чрез 12 месечни вноски, с падеж на първата погасителна вноска – 18.11.2019 г. и падеж на последната погасителна вноска – 18.11.2020 г. Сочи, че от страна на ответника били извършени частични плащания по кредита, но претендираните суми останали незаплатени. По така изложените доводи предявява разглежданите иски и моли да бъдат уважени.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете. Оспорва между страните да е бил сключен процесния договор за кредит от разстояние, както и ответникът Е. Ц. е получила сумата от 2000 лева. Навежда възражение за недействителност на договора за кредит, тъй като не били спазени изискванията за форма и шрифт, за наличие на погасителен план съгласно изискванията на

ЗПК, както и за неизпълнение на изискванията на чл. 11, т. 12 ЗПК. Оспорва действителността на разпоредбите на договора за кредит, уговарящи между страните ГПР, който бил около 100%, а не 49,40%, независимо от това как ищецът е наименоувал отделните параметри в процесния договор. Счита, че процесният договор е недействителен и доколкото не става ясно как кредиторът е изчислил ГПР по договора. Посочва и че част от клаузите на договора са нищожни, а именно тези, които касаят размера на възнаградителната лихва и таксата „гарант“. Поддържа, че последните противоречат на добрите нрави. Посочва, че клаузата с която е договорена и таксата „гарант“ е нищожна и поради противоречие със ЗПК. Оспорва да ѝ е била предоставяна гаранция за обезпечение на процесния кредит. Посочва, че дори да се приеме, че договорът е недействителен, доколкото искът не е с предмет неоснователно обогатяване, то исковете са неоснователни. По така изложените доводи моли за отхвърляне на предявените искове.

По разпределение на доказателствената тежест:

По предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 6 ЗПФУР, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 и чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на валиден договор за потребителски кредит, сключен чрез средствата за комуникация от разстояние, съобразно законовите изисквания на ЗПФУР /предоставил е информация на потребителя, съгласно чл. 8 ЗПФУР, както и е получил съгласието на потребителя за сключване на договора;/ предаването на сумата на ответната страна (т.е. усвояването на заема в претендираните от ищеца размер) и изискуемостта на претендираните вземания и техния размер; изпадането на длъжника в забава и размера на претендираната мораторна лихва.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричните си задължения.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____